

Világi jelenetek helye a középkori egyházművészetben: a kolozsvári Szent Mihály templom szentélyfejezetei

A kutatás a kolozsvári Szent Mihály-plébániatemplom szentélyének figurális fejezeteit vizsgálja. A templom hármasszentélye az első építési szakaszban, a 14. század második felében épült meg. A falpillérekön változatos díszítésű fejezetek helyezkednek el, többségét növényi ornamentika borítja, hét esetben viszont levélmászok, állatalakok, vallásos- és hétköznapi jelenetek töltik ki a felületet. A látszólag össze nem függő narratíva miatt a kutatás keveset foglalkozott a figurális fejezetek értelmezésével, pedig ezek különlegességét pont az egymáshoz való kapcsolódás kérdése adja.

A kutatás célja a jelenetek értelmezése: az egymáshoz való viszonyulás kérdését, a motívumok eredetét vizsgálom, melyhez mintaképeket és párhuzamokat keresek az összehasonlító vizsgálat módszerével. Stíluskritikai szempontból is elemzem a faragványok minőségét, ennek segítségével azonosítható a műhelyek száma.

A kolozsvári fejezetek egy olyan izgalmas csoportba illeszkednek, ahol látszólag mindenféle narratív jelleg nélkül vegyesen vallásos és hétköznapi jelenetek, akár obszcén részletekkel jelennek meg egyházművészetben: a drolerie-k képezik az ábrázolások fő forrását, de hasonló témákra és jelenetekre párhuzamot találunk a misericordiákon.

Szathmári Edina